

Arrest

nr. 95 712 van 24 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 maart 2009 en heeft zich op 23 december 2011 een derde keer vluchteling verklaard. Op 14 juli 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 december 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 februari 2012.

1.3. Op 10 mei 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 mei 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U kwam u op 31 maart 2009 in België aan. Op 2 april 2009 verklaarde u zich voor de eerste maal vluchteling.

Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U bent geboren op 4/3/1372 (Afghaanse kalender, 25 mei 1993) in het dorp Akheshme Sofla in het district Khoram [wa] Sarbagh van de provincie Samangan. Toen u vijf jaar oud was, verhuisde uw gezin naar Isfahan (Iran) waar u de volgende negen jaar woonde. In 1380 (ca 2001) werd uw vader door de Iraanse overheid naar Afghanistan gerepatriëerd. Hij keerde terug naar Samangan, waar een oude vete met uw oom Zaher over de familiegronden nieuw leven werd ingeblazen. Uw vader belde het gezin op om de eigendomsdocumenten op te sturen maar werd kort nadien vermoord. Enkele maanden na de dood van uw vader kwam uw oom Zaher uw gezin opzoeken in Isfahan. Hij trachtte de eigendomsdocumenten in handen te krijgen maar zag zich door uw moeder gedwarsboemd. In 1381 of 1382 (2002 of 2003) overleed uw oudere broer door verdrinking. Zelf werd u aangevallen en verwond eind 1384 (begin 2006) door een familielid van Zaher. Een tweede maal werd u in de vijfde maand van 1386 (23 juli – 22 augustus 2007) aangevallen. In de zesde of zevende maand van 1387 (23 augustus – 22 oktober 2008) verliet u met uw gezin Iran om naar Europa te komen. Terwijl de rest van uw gezin in Pakistan werd gearresteerd, vluchtte u naar België.

Uw eerste asielaanvraag werd op 14 juli 2010 door het Commissariaat-generaal afgewezen.

Uw tweede asielaanvraag van 26 mei 2011 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaarde zich een derde maal vluchteling op 23 december 2011. Als nieuwe elementen in uw derde asielaanvraag brengt u talrijke wijzigingen aan in uw identiteit en asielrelaas. Zo verklaart u dat u geboren op 4/3/1368 (Afghaanse kalender, 25 mei 1989) in Isfahan, Iran. U behaalde uw einddiploma in 1387 (2008). Toen u acht à negen jaar oud was, werd u betrappt door Taghi, een verwant, bij het stelen van geld uit de zak van uw vader. In ruil voor zijn zwijgen nam hij u mee en verkrachtte hij u. Het misbruik hield enkele jaren aan, tot u zich in de nasleep van het overlijden van uw broer tegen Taghi verzette. Daarop stuurde Taghi zijn vriend Ghulam Nabi naar u. Ghulam Nabi verlangde het zelfde seksuele contact als Taghi met u had, hetgeen u weigerde. Daarop raakte u verzeild in een gevecht met Ghulam Nabi. Omwille van de opgelopen verwondingen diende uw moeder een klacht in tegen Ghulam Nabi. Hij werd veroordeeld tot een geldboete en een gevangenisstraf. Na de dood van uw broer keerde uw vader na een verblijf van zo'n twee jaar in Afghanistan (volgend op zijn repatriëring in 1380) naar Isfahan terug. Uw familie was niet op de hoogte van het misbruik. Omstreeks 1386 (2007) verspreidden Taghi en Ghulam Nabi het gerucht dat ze seks met u hadden gehad en dat u aids had. Door het gerucht raakte u geïsoleerd en greep u naar drugs en alcohol. Nadat u uw school afwerkte, vroeg uw broer u om Iran te verlaten omdat u een schandvlek voor de familie was die de kansen van uw broer en zussen op een huwelijk kelderde. Uw broer betaalde uw reis. U verliet Iran in de vijfde maand van 1387 (Perzische kalender, 1 juni – 21 juli 2008).

Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legt u twee verblijfsvergunningen, een taskara, vier diploma's, een schoolrapport, een medisch attest, vier foto's, een vonnis, een begrafenis toestemming en een schrijven van het Belgisch comité voor hulp aan vluchtelingen (BCHV) neer.

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

B. Motivering

Uw eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afwezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven en omdat Samangan, uw regio van afkomst, destijds niet werd beschouwd als gebukt gaand onder een gewapend conflict met een reëel risico voor burgers op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld.

De nieuwe elementen die u aanbrengt in uw derde asielaanvraag kunnen de initiële beoordeling van uw nood aan bescherming niet wijzigen. Allereerst dient opgemerkt te worden dat u de problematiek die u in uw tweede asielaanvraag aanhaalt tijdens uw eerste aanvraag geheel onvermeld liet. Dat u plots een geheel nieuw asielrelaas te berde brengt, roept de nodige vraagtekens op. Als verklaring voor het niet vermelden van het misbruik waardoor u Iran verliet, wijst u naar uw verlegenheid over het thema. Dat u het misbruik dat u meegemaakt zou hebben onvermeld liet, kan gezien het pijnlijke karakter van de problemen en het taboe dat er in de Afghaanse gemeenschap op rust, eventueel begrepen worden.

U deed echter meer dan het louter weglaten van het misbruik. U stelde zich als minderjarige voor, gaf een andere geboorteplaats en zelfs geboorteland op, verzweeg de scholing die u genoot, verzon de dood van uw vader, stelde uw familiesituatie foutief voor, verdraaide uw werkactiviteiten in Iran, loog over de sponsor van uw reis tot België en legde valse verklaringen af over uw reisweg en uw contacten met uw familie in Iran vanuit België. Deze verregaande vorm van fraude roept ernstige vraagtekens op bij uw algemene geloofwaardig en maakt dat niet zomaar geloof kan worden gehecht aan de verklaringen die u heden aflegt. Naast de cruciale bedrieglijke verklaringen over uw identiteit en uw levenssituatie, verzon u tijdens de eerste asielaanvraag bovendien een asielrelaas dat u bouwde rond dezelfde gebeurtenissen en documenten die u tijdens uw derde asielaanvraag aanhaalt. U liet niet enkel een deel van het asielrelaas waarover u zich schaamde weg, u manipuleerde doelbewust uw identiteit en levensomstandigheden in Iran en bereidde een verhaal voor met de bedoeling de Belgische asielinstanties te misleiden in de beoordeling van uw nood aan bescherming (CGVS p.2-4).

Hoewel u tijdens uw derde asielaanvraag bekent dat het grootste deel van het asielrelaas dat u vertelde tijdens uw eerste asielrelaas op leugens gebaseerd is, houdt u vast aan dezelfde problematiek als vrees bij terugkeer naar Afghanistan. U blijft immers beweren dat een grondtwist met uw oom uw terugkeer naar Samangan verhindert. Niet alleen schaadt het gegeven dat u nu aangeeft dat het grootste deel van de eerder voorgestelde asielmotieven op verzinsels berust de algemene geloofwaardigheid van de grondtwist, ook blijkt u over de kern van het conflict waartoe u uw asielrelaas nu beperkt zo goed als onwetend. In de beslissing van het Commissariaat-generaal die volgde op uw eerste asielaanvraag werd reeds betoogd dat uw kennis van het grondconflict ernstig te kort schoot. Dat uw terugkeervrees ten opzichte van Afghanistan mede op basis van deze vaststelling als bedrieglijk bestempeld werd, heeft u er niet toe aangezet er informatie over in te winnen bij uw familie. Nochtans staat uw familie, zo blijkt uit de documenten die zij ter beschikking stelden, welwillend tegenover uw asielaanvraag en heeft u vanuit België contacten met hen. Dat u stelt dat u noch vanuit Iran, noch vanuit België naar Afghanistan kon en kan terugkeren omwille van een grondtwist met uw oom ziet zich allerm minst bevestigd in uw verklaringen over dit conflict (CGVS p.4,7). Integendeel, uw onwetendheid en zelfs uw desinteresse in de problematiek die uw terugkeer naar Afghanistan zou verhinderen, ondermijnt volledig uw asielmotieven. Dat u niet in de mogelijkheid bent terug te keren naar Samangan omwille van de grondtwist zoals u beweert, kan derhalve niet volgehouden worden.

Ook de argumentatie van het BCHV dat uw terugkeer naar Afghanistan onmogelijk gemaakt wordt door afwezigheid van een netwerk, wordt gezien de bedrieglijkheid van tal van cruciale gegevens die u aanbrengt, aldus in vraag gesteld. Dat u in Afghanistan niet over een netwerk zou beschikken, wordt ook door uw beschrijving van het verblijf van uw vader in Afghanistan tussen 1380 en 1382 sterk betwijfeld.

Hoewel u van 1382 tot 1387 in gezinsverband met uw vader samenleefde heeft u totaal geen weet van hoe uw vader deze jaren in Afghanistan doorbracht. U weet niet waar hij verbleef, hoe hij overleefde of hoe hij geld bijeen vergaarde om zijn terugkeer naar Iran te financieren (CGVS p.2,3,4,7). Dat u zich opnieuw geheel onwetend verklaart over het verblijf van uw vader in Afghanistan, hetgeen u voor uzelf niet mogelijk acht, roept vele vragen op. Het sterkt de eerdere opmerkingen dat u bij terugkeer naar Afghanistan wel degelijk over een netwerk kunt beschikken.

Naast het eigendomsconflict in Samangan werpt u tijdens uw derde asielaanvraag ook het misbruik dat u gekend zou hebben in Iran op als vluchtmotief. Daarbij dient allereerst opgemerkt dat u zelf geen gewag maakt van dit deel van uw asielmotieven als reden tot het vrezen van vervolging volgens de Conventie van Genève of van ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming bij terugkeer naar Afghanistan. Bovendien dienen er ongeloofwaardigheden opgemerkt te worden in uw relaas die afbreuk doen aan uw voorstelling van het misbruik en haar gevolgen. Zo is het opvallend dat uw beschrijving van de gevolgen van het verspreid raken van de geruchten van Taghi en Ghulam Nabi niet overeenkomen met het leven dat u leidde in Iran. U schetst doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en het rapport van het BCHV een beeld van haast totaal isolement. U zou nog nauwelijks buitenshuis gekomen zijn. Uw familie, zo zegt u, keerde zich stilzwijgend van u af. Helemaal geïsoleerd en zonder een plaats waar u terechtkon, wierp u zich in drugs en alcohol, zo verklaart u. Deze beweringen stroken echter geenszins met uw levensomstandigheden. Zo bleef u deel uitmaken van uw gezin. U maakte uw studies af en behaalde uw diploma. U werkte daarnaast deeltijds in een fruitwinkel. Het verdiende geld kon u zelf besteden. Uw familie, die u als een zwarte plek bestempelde, zich van u afkeerde en u uit de buurt wou, betaalde en regelde uw reis naar Europa. Bovendien wachtte uw familie om u weg te sturen tot u de positieve uitslag van uw eindexamens vernam. Vanuit België onderhoudt u nog contact met uw familie. Tevens voorzag uw familie u van documenten om uw asielaanvraag te ondersteunen (CGVS p.2,3,4,5,6-7,8). Deze levenssituatie en handelwijze strookt geenszins met uw voorstelling. Dat u enerzijds een zeer dramatische situatie schetst maar anderzijds uit alles blijkt dat u een zeer normaal (en een voor een Afgaanse vluchteling in Iran zelfs vrij comfortabel) leven leidde, klemmt ernstig. Tenslotte kan er aan uw voorstelling dat u steeds

drugs en alcohol nam om uw problemen te verdringen behalve de maand van eindexamens, zodat u alsnog succesvol afstudeerde, allerm minst geloof worden gehecht. Dat de punten op uw diploma getuigen van de moeilijke tijd die u doormaakte, zoals u beweert, blijkt allerm minst (CGVS p.8). Integendeel, uw diploma van de laatste drie jaar vertoont cijfers waarop menig student jaloers zou zijn.

Daarnaast meldt het rapport van BCHV dat homoseksuele contacten in Iran verboden zijn bij wet, waardoor u met de voortdurende angst leefde dat de politie de feiten zou weten komen. Elders wordt melding gemaakt van het taboe dat homoseksualiteit en misbruik vormen binnen de Afghaanse en Iraanse gemeenschap. Met deze kennis in het achterhoofd valt het niet te begrijpen waarom Taghi en Ghulam Nabi tengevolge uw weigering om gemeenschap met hen te hebben de stap zouden zetten om geruchten te verspreiden dat u seks met hen had en dat u aids hebt. Waarom Taghi en Ghulam Nabi geruchten verspreiden waarmee ze zelf ernstige gevolgen riskeren, kan u niet verklaren (CGVS p.5,7-8). Hoe Taghi en Ghulam Nabi na de verspreiding van de geruchten door derden bekeken werden, is u vreemd genoeg niet bekend (CGVS p.6). Deze merkwaardigheden ondergraven de aannemelijkheid van uw relaas. Bovenstaande opmerkingen ondergraven het geloof dat er aan de door u opgeworpen nieuwe elementen kan gehecht worden.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk heeft weten voor te stellen. De vluchtelingenstatus moet u derhalve geweigerd worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" - "Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Takhar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 21.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

In 2010 en 2011 was er een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan waar te nemen. UNAMA stelde medio 2010 vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Deze tendens zette zich voort in 2011.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Samangan slechts weinig incidenten plaatsvonden die een impact hebben op de burgerbevolking. In het algemeen kan gesteld worden dat Samangan een zeer rustige provincie is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Samangan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie

gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De verblijfsvergunning van u en uw moeder, de taskara van uw vader, de diploma's van u, uw broer en uw zussen en uw schoolrapport kunnen als bewijs aangevoerd worden voor de identiteit en levensomstandigheden van u en uw familieleden, maar laten zich niet uit over uw asielmotieven. De begrafenis toestemming en het vonnis kunnen slechts het overlijden van uw broer en de veroordeling van Ghulam Nabi op zich staven. De vier foto's tonen u in klasverband en uw familieleden bij de overhandiging van documenten aan uw vertrouwenspersoon en kunnen als dusdanig uw aanspraak op de vluchtelingenstatus niet ondersteunen. Het medisch attest verklaart dat u psychologisch begeleid wordt. Rekening houdend met bovenstaande elementen vermag het evenwel niet uw asielmotieven te ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast, en zonder op dit ogenblik in te gaan op de gewijzigde asielmotieven naar aanleiding van de derde asielaanvraag, dat verzoeker ter gelegenheid van zijn derde asielaanvraag een aantal objectieve stukken heeft ingediend die betrekking hebben op hem en zijn familieleden. Zo blijkt uit het administratief dossier en het schrijven van het Belgisch Comité voor hulp aan vluchtelingen (B.C.H.V.) dat verzoeker in het bezit blijkt te zijn van zijn “originele Iraanse verblijfskaart” (roze kaart) en een kopie van de verblijfskaart van zijn moeder (groene kaart).

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat deze Iraanse verblijfstitels, met name de roze kaart van verzoeker en de groene kaart van zijn moeder, niet werden vertaald en dat evenmin werd nagegaan op grond waarvan deze kaarten werden bekomen. Het is de Raad namelijk een raadsel of deze verblijfskaarten werden verkregen ten gevolge van een vluchtelingenstatus in Iran.

De Raad heeft voorts niet de bevoegdheid om na te gaan wat de objectieve waarde is van de voorgelegde nieuwe stukken en in welke mate deze stukken bekomen zijn op grond van een vluchtelingenstatus.

Het ontbreekt de Raad dus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 mei 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS